REVOLT

Mjesečni glasnik Kreativističkog pokreta
Broj XVI - srpanj 2013.

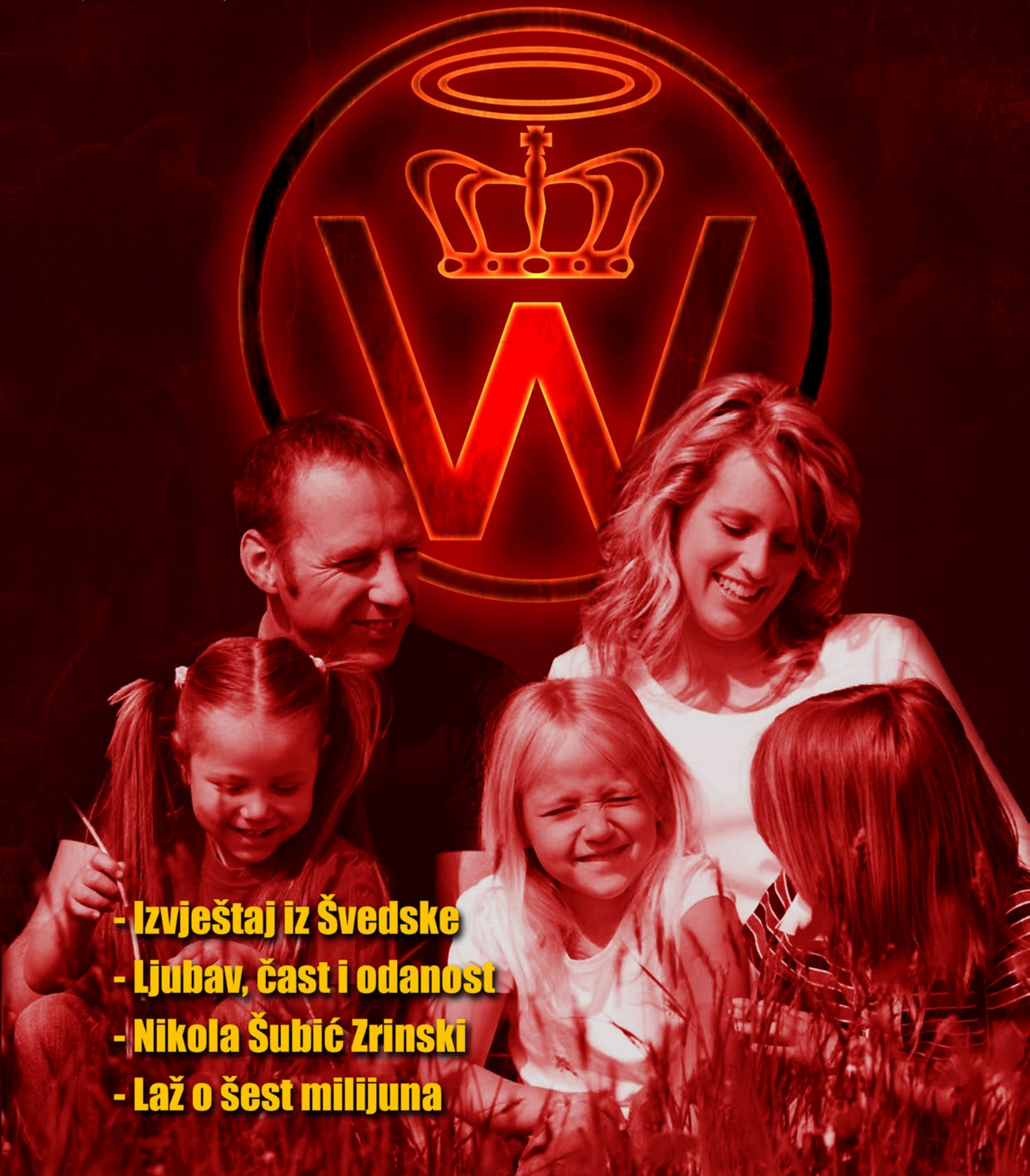

- Izvještaj iz Švedske
- Ljubav, čast i odanost
- Nikola Šubić Zrinski
- Laž o šest milijuna

IZVJEŠTAJ IZ ŠVEDSKE

REVOLT

Nedavno smo čuli puno vijesti iz Švedske o useljeničkim neredima, te kako policija ne čini ništa da ih zaustavi. Umjesto toga policija je čak maltretirala neke švedske nacionaliste koji su pokušali braniti svoju imovinu patrolirajući svojim ulicama. U kojoj mjeri je to istina?

To je potpuno točno, tijekom nekoliko tjedana obojeni su radili velike nerede. Sve je počelo s obojenim koji je napao policiju s mačem ili nekim velikim nožem, a policija je morala pucati u samoobrani. To je bio početak cijele priče. Nekoliko dana nakon toga obojeni u Husby predgrađu Stockholma počeli su praviti nerede, razbijati prozore, paliti automobile, pljačkati, itd. To se proširilo na predgrađa drugih gradova, koji su također bili pogođeni neredima manjeg ili većeg intenziteta. Čak i manji gradovi, gdje je inače prilično mirno, imali su znatan broj spaljenih automobila.

Tijekom godina naučili smo da su ne-bijeli doseljenici u gotovo 100% slučajeva krivci za silovanja i druge zločine u vašoj zemlji. Pa ipak, čini se kako je vaše društvo još više željno dočekati ih otvorenih ruku. Vaši komentari?

To je istina, oni počine većinu silovanja i drugih zločina, a zatvori su ispunjeni obojenima. Mediji također čine sve što mogu da sakriju identitet počinitelja. Švedski mediji rijetko javljaju identitet kriminalaca, za razliku od onoga što se radi u drugim dijelovima svijeta. U većini slučajeva zamutite lica kriminalaca, a ima čak slučajeva kada lica crnaca izbjeljuju u skladu sa zamućivanjem, sve u pokušaju da sakriju od javnosti činjenicu kako je crnac počinio kazneno djelo. Ali još uvijek naša izdajnička vlada, koja je u židovskom stisku, dočekuje obojene horde na tisuće. Sada su čak usmjerili svoj pogled prema ruralnim dijelovima naše zemlje. Mala mjesta koja prije nisu imala gotovo nikakvih imigranta ili obojenih, sada su na udaru. Primjerice moj bivši grad s oko 2.000 stanovnika, dobio je 200 imigranata koje su smjestili u stari zatvoreni hotelski kompleks, Prije su imali samo par obojenih u gradu, a sada odjednom su dobili više od njih 200. Možete samo zamisliti kakav je to veliki korak za tako mali grad, i to ne u pozitivnom smjeru.

Kakva je situacija s nacionalističkim strankama u Švedskoj? Ona je postala jedna od najliberalnijih zemalja u Europi, ima li šanse da se zaustavi takav trend preko političkih stranaka, nešto kao što je Zlatna Zora učinila u Grčkoj?

Postoje neke političke stranke koje pokušavaju zaustaviti politiku useljavanja i neke stranke koje su pro-bijele. Oboje su imale nekih uspjeha.

Imamo Sverigedemokraterna koji su u nekoj mjeri protiv doseljavanja. Izabrani su u Sabor ali ima dosta židovskog utjecaja u toj stranci. Slično kao što je Klassen pričao sa John Birch Society u svojim knjigama, Židovi pokušaju kontrolirati desne stranke, te imaju kontrolu nad Sverigedemokratern. Zatim imamo stranku Svenskarnas koja je za većinu nacistička stranka. Osvojili su zastupnička mjesta u Švedskoj, što je prvi put da je to uspjelo nekoj nacističkoj stranci, još od vremena drugog svjetskog rata. Postoje šanse za osloboditi se židovskog stiska nad švedskim društvom kroz političke stranke, ali na kraju mislim da moramo imati nešto poput Kreativizma da održimo takvo stanje. Možemo povratiti slobodu našim bijelim ljudima putem političkih stranaka, ali da zadržimo našu slobodu trebamo nešto opsežnije - Kreativizam.

Cijela Skandinavija je sinonim za Vikinge i nordijsku baštinu. Koliko od tog nasljeđa je ostalo, postoje li skupine koje još uvijek njeguju stare načine života?

Ne, nije puno ostalo od toga. Imamo nekih kamenih runskih zapisa koje ljude mogu vidjeti, ali Šveđani ne znaju puno o našoj baštini, niti ih je previše briga. Mislim da nije ostalo nekih skupina koje njeguju našu baštinu, premda možda postoje neke manje grupe za koje ne znam.
Prije par godina postojala je skandinavska skupina koja je cijenila našu rasnu baštinu, pod imenom Poganski Front ("Heathen Front"). No, oni više ne postoje.

Švedska je dobro poznata po svojoj patriotskoj sceni tijekom devedesetih, bilo je puno pro-bijelih bendova, demonstracija i marševa. Kakva je situacija danas?

To je istina, tijekom devedesetih Švedska je bio na čelu patriotskog pokreta. Ne bih rekao da je manje aktivnosti danas, nego ne dobivaju više toliko publiciteta. Zatim, vjerujem da se pro-bijeli pokret puno promijenio u smislu pomaka od skinheada, koji dospijevaju na naslovnice, prema više inteligentnijem pokretu. Danas je pokret puno obrazovaniji i više knjiga se objavljuje nego što je nekad bilo. Glazbena scena je doduše otišla jedan korak unatrag, bila je stvarno velika u devedesetima.

Znam da se ovo nije dogodilo u Švedskoj nego Norveškoj, ali to je vaša bliska i susjedna zemlja. Recite nam kako obični ljudi doživljavaju ono što se dogodilo prije dvije godine sa Anders Breivik masakrom. Koliko ljudi shvaća da on nije pro-bijeli norveški nacionalist, već masonski pro-cionist koji naravno mrzi muslimane?

Pa istina je da smo jako bliski i da imamo puno toga zajedničkog. U početku mediji su pokušali

podastrijeti sliku o njemu kao nacistu i pro-bijelom aktivistu, ali narod to nije vjerovao, već su ga doživljavali kao luđaka. Mislim da većina ljudi vjeruje da je desničar, ali oni ga ne poistovjećuju sa desnicom, nego ga vide kao bolesnu osobu.

Vaša zemlja je jedna od rijetkih u Europi koja je još uvijek kraljevstvo. Iako imate vrlo bogatu povijest, a kraljevstvo je dio te tradicije, kakav je utjecaj kralja i kraljevske obitelji u vašoj zemlji?

Kraljevska obitelj nema utjecaja u našoj zemlji, kralj nema političku snagu i nije im uopće dozvoljeno govoriti o političkim pitanjima. Starije generacije jako vole kraljevsku obitelj, ali mlađe nije toliko briga. Ne bi bilo iznenađenje ako kroz narednih nekoliko generacija kraljevstva više ne bude.

Švedska je zemlja s jednom od najviših standarda života u svijetu. Kako je bankarski sustav postavljen tamo? Banke i njihovo lihvarstvo bili su glavni krivci za recesiju u zapadnom svijetu. Kakva je situacija u Švedskoj u vezi toga?

Nedavna kriza u gospodarstvu nije posebno teško pogodila Švedsku, pa smo prošli prilično dobro. No banke su izgubila puno novca, a država im je morala dati novac kako ne bi bankrotirale. Iduće godine su napravili ogroman profit i nikad nisu vratile novac koje su dobile od nas poreznih obveznika, niti je vlada tražila povrat novaca.
Baš kao u svim drugim zapadnim zemljama Židovi imaju banke u svom stisku i oni kontroliraju novac. Pošto je većina ljudi u dugovima prema bankama, Židovi također financijski kontroliraju ljude.

Još jednom, hvala vam za ovaj uvid. Nekih misli za kraj?

Rekao bi da je Švedska u većini dijelova zemlje prilično sigurno društvo, ali kao i u svim drugim zemljama, kada vlada uveze obojene kaos uskoro slijedi nakon toga. Bilo je obojenih i kaosa u većim gradovima već dugi niz godina, ali u ruralnim dijelovima Švedske nije dosad bilo puno crnaca i obojenih. U posljednjih nekoliko godina, čini se da su Židovi postavili za svoj cilj dovođenje obojenih također u te dijelove zemlje. Nadajmo se samo da će se ljudi probuditi prije nego što bude prekasno. Mislim da će prvo doći do pro-bijele političke revolucije. Vidimo neke znakove u tom smjeru sa nedavnim napretkom desnih i pro-bijelih političkih stranaka na izborima. Nakon toga vjerujem da će ljudi prigrliti jedinu religiju koja je za Bijelu rasu, Kreativizam.

Ljubav, čast i odanost

Moja braćo i sestre, jedna od stvari koju neki od nas najteže prihvaćaju je Ljubav. Mnogi od njih su u svemu ovome iz pogrešnih razloga. Kao što sam naveo puno puta prije, oni su društveni otpadnici koji se nikada ne uklapaju u društvene skupine tokom odrastanja. Bili su izolirani i osjećali su se napuštenima. Ulaze u probijelački pokret samo kako bi popunili tu prazninu u životu. Mnogi se pridruže jednostavno iz mržnje i ljutnje prema sustavu koji ih je izdao. Neki se pridruže kao oblik pobune prema tom sustava, obitelji i društvu. Drugi se pridruže jednostavno iz dosade, kao hobi. Ti razlozi su prolazni i površni. Kao što ti razlozi napuste njegovo/njezino srce i dušu, tako će i ta osoba napustiti našu borbu. Ili će pronaći novi način da ispunine te potrebe. Jedini pravi osjećaj koji bi vas trebao voditi je ljubav.

Ljubav: Ljubav nije prolazna, to je osjećaj koji, kada se doista osjeti, vas ispunjava osjećajem ponosa, topline i dubokog osjećaja pozitivnosti. Osjećaj da jedino vi možete sami uništiti. Ljubav ne pokazuje ljutnju, ona ne prezire. Ljubav, međutim, može izazvati mržnju i neprijateljstvo prema onima koji ju izdaju ili dovedu u opasnost. Mržnja bez ljubavi je najopasnija, ne samo za druge nego i za sebe. Ljubav prema vlastitoj rasi mora biti podkrepljena sa, a ne volim koristiti taj termin koji se često povezuje sa kršćanskim vrijednostima, nadom i vjerom. Vjerom ili uvjerenjem da naši postupci neće biti uzalud, da ćemo uspjeti u našim nastojanjima i vidjeti bolju budućnost. Jer bez toga, ljubav će samo voditi depresiji usljed straha od uništenja. Ali kada ju u potpunosti shvatimo i prihvatimo, onda ćemo shvatiti koliko je ona moćna i da može promjeniti svijet. Jedna od najsnažnijih emocija koje su povezane sa ljubavi jest čast.

Čast: To je način života, kodeks po kojem netko živi svoj život. Kodeks ponašanja, imidža i prestiža. Čovjekova čast će mu dat hrabrost da se ne predaje, porazi svoje neprijatelje i zaštiti ono što voli. Upravo je čast ono što nas odvaja od životinja. Čovjek bez časti je čovjek koji nema ništa. Čast kod suočavanja života i smrti jest upravo ono što je pokretalo povjest i kršilo okove sudbine. Nema većeg pothvata od časti niti većeg poniženja o besčašća. Čast je hrabrost usred opasnosti, čast je nikada izdati ono što voliš, čast je ono što odvaja čovjeka od dječaka. To je ono što uzrokuje ponekad i pogrešan, ali jednako snažan osjećaj odanosti.

Odanost: To je ono što drži čovjeka da ide dalje čak i na rubu poraza. Odanost čini čovjeka da ostane stajati kada ostali pobjegnu. Odanost održava obiteljsku zajednicu, čini čovjeka vjernog svojem supružniku. Odanost održava čovjeka na životu kada to drugi nisu u stanju. Odanost odvaja junaka iz kukavice. Odanost daje snagu čovjeku da nastavi sa borbom kada mu sve ostalo kaže da odustane. Odanost može biti olako pružena ali rijetko zaslužena, a netko ju može zaslužiti samo ako ju i sam iskaže.

Moja braćo i sestre, ljubav, čast i odanostt su naši ključevi uspjeha. Jedno bez drugoga je laž. Jer jedno ne može istinski postojati bez drugoga. Ljubav bez časti i odanosti je besmislena. Čast bez ljubavi i odanosti je sterilna. Odanost bez časti i ljubavi je laž. No, nakon što u potpunosti shvatite, prihvatite i povežete sve te emocije, one zajedno postaju pokretačka sila koju rijetki mogu izazvati ili poljuljati. To je nešto što će nadići sam život i smrt i živjeti u srcima onih na koje je utjecalo. To je besmrtno. Svaki veliki muškarac ili žena u povjesti su bili pokretani ovim emocijama, kao što ih i mi trebamo ako želimo uspjeti. Nema te prijetnje, tog oružja, tog neprijatelja kojeg ne možemo pobjediti ako nas pokreću ljubav, čast i odanost.

RAHOWA!

Nikola Šubić Zrinski

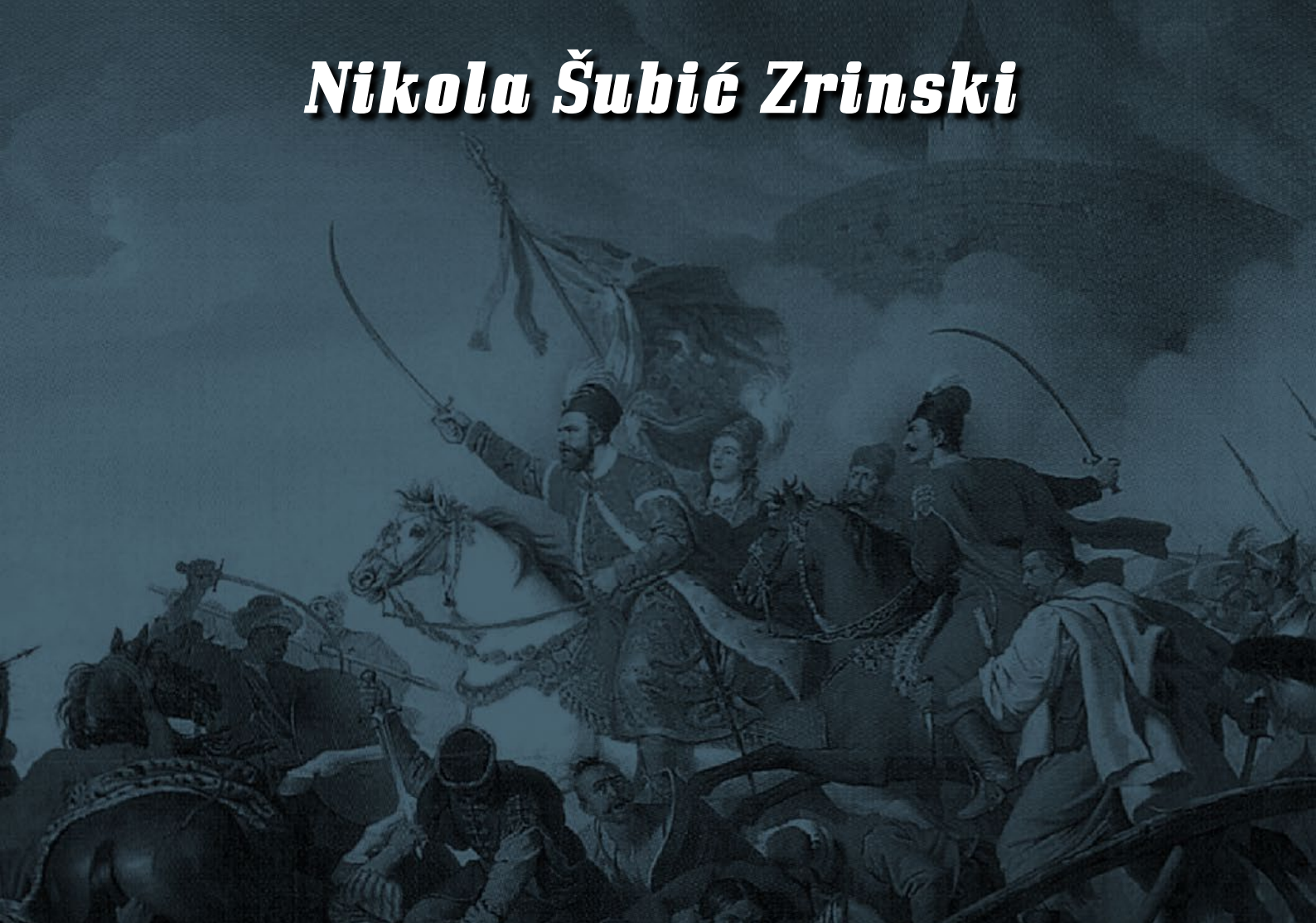

U svibnju, godine 1566. najmoćniji vladar u povijesti turske ekspanzije, Sulejman 2. Veličanstveni, krenuo je ponovno s golemom vojskom na Beč. Sa svojim najbližim suradnikom velikim vezirom Mehmedom Sokolovićem, opet je krenuo da slomi kršćansku obranu u Srednjoj Evropi. Prešavši Dravu kod Osijeka, Sulejman krene sa većinom vojske (100 000 vojnika i 300 topova) na utvrđeni grad Siget u južnom djelu Mađarske, 30 km od hrvatske granice da bi uništio posljednju prepreku na svojem napredovanju prema Beču, te da bi se osobno osvetio Nikoli Šubiću Zrinskom, koji je bio poznat po sukobima s turskim postrojbama. Pošto je obavješten o Sulejmanovoj namjeri, Zrinski se utvrdio u Sigetu sa svega 2500 ljudi, uglavnom Hrvata i nešto Mađara, odlučan da brani grad sve dok mu ne stigne pomoć koju je Habsburški kralj obećao hitno poslati. No ta pomoć nije nikad stigla. Turci su već jednom opsjedali Siget, 1556. godine, kada ga je obranila posada pod zapovjedništvom Marka Stančića, također Hrvata.

Sigetski kapetan Nikola Šubić Zrinski junački je odoljevao sa svojom posadom napade goleme turske vojske. U kolovozu je grad bio pod totalnom opsadom. Zanimljiva okolnost je to da je turski veliki vezir Mehmed Sokolović zapravo bio po krvi Hrvat. U to vrijeme Turci su na okupiranim područjima otimali hrvatsku i drugu djecu od njihovih obitelji, odvodili u Tursku, preobraćivali ih na islam i odgajali u tom duhu, a ostatak obitelji bi obično poubijali. Sokolović je kao mali dječak bio odveden od obitelji u Carigrad, gdje je kasnije postao slavni vojskovođa. Uvidjevši da trpi velike gubitke, Sulejman 2. Veličanstveni ponudio je Zrinskom da će ako preda grad, pomilovati preostale branitelje, a Zrinskog postaviti za vladara okupiranih hrvatskih prostora. Zrinski tu ponudu nije ni htio čuti, već je rađe izabrao časnu smrt sa svojim drugovima. Nakon dva mjeseca teških i iscrpljujućih borbi, Turci su uspjeli probiti prvi red zidina i provalili u unutrašnjost grada. Branitelji su se od Turaka sklonili u dvorac unutar grada. Nakon sveg tog vremena pomoć od kralja nije došla, iako je vojska bila spremna, očito su viši interesi, kako to uglavnom biva, odlučili da se ovaj grad i njegovi branitelji žrtvuju.

Nekoliko dana prije same turske pobjede Sulejman 2. Veličanstveni umro je od starosti, u taboru pored bojišta, tako da ga je njegov najljući neprijatelj Nikola Šubić Zrinski ipak nadživio za nekoliko dana. Sokolović je, da nebi došlo do pada morala u turskoj vojsci, skrivao činjenicu da je njihov vladar mrtav. Nikola Šubić Zrinski već u bezizglednoj situaciji, sa 40 preostalih vojnika, krenuo je 7. listopada 1566. godine u junačku smrt, u samoubilački juriš protiv gustih turskih redova koji su ga dočekali pred mostom koji je vodio iz dvorca u unutrašnjem gradu gdje su se sklonili. Jedini preživjeli Hrvat iz te bitke za slobodnu Europu, zabilježeno je da je bio Ferenac Crnko, koji je kasnije i prepričao događaje iz te bitke. Bitno oslabljena turska vojska se zbog velikih gubitaka morala vratiti kući. Nakon te bitke turska je sila počela vidno slabiti, zahvaljujući tim herojima koji su dobrovoljno ginuli za Hrvatsku i za Europu. Jedne od posljednjih riječi kojima se Zrinski obratio svojim drugovima prije nego što su jurišali u smrt bile su:

"Hodimo, vitezi, van iz toga grada u veliki grad i ondi se pobimo na lice s našimi neprijatelji i ondi pomrimo, da nam bude po našoj smrti dobar i pošten glas. Ki umre, oće z Bogom biti, a ki ostane, oće vazda dobar glas imiti. Zato ja ću biti prvi i ja ću najprvo pred vami pojti. Ča ja budem činil, to i vi činite. Verujte mi, moja bratjo i vitezi, da vas do smrti nigdar neću ostaviti!"

Checkerboard Recordings proudly presents

INVICTUS

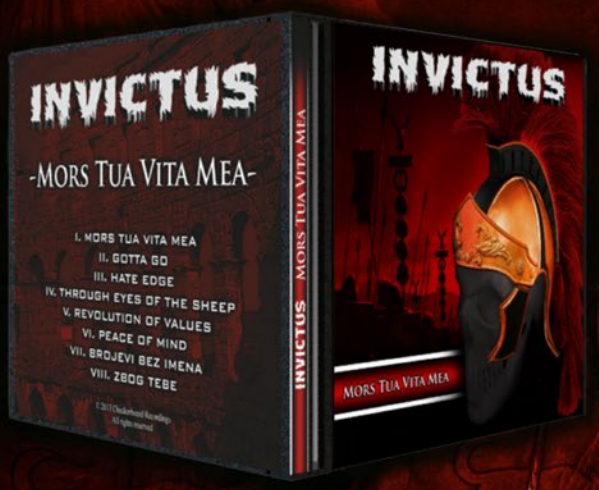

Second full length album of Croatian band INVICTUS. 8-track journey filled with pride, honour, anger and will to fight. Mix of hardcore/progressive style for awakening of White people spirit!

Limited to 200 pieces!
More info: www.creativitymovement.org/invictus

ww arts

Ostara Publications

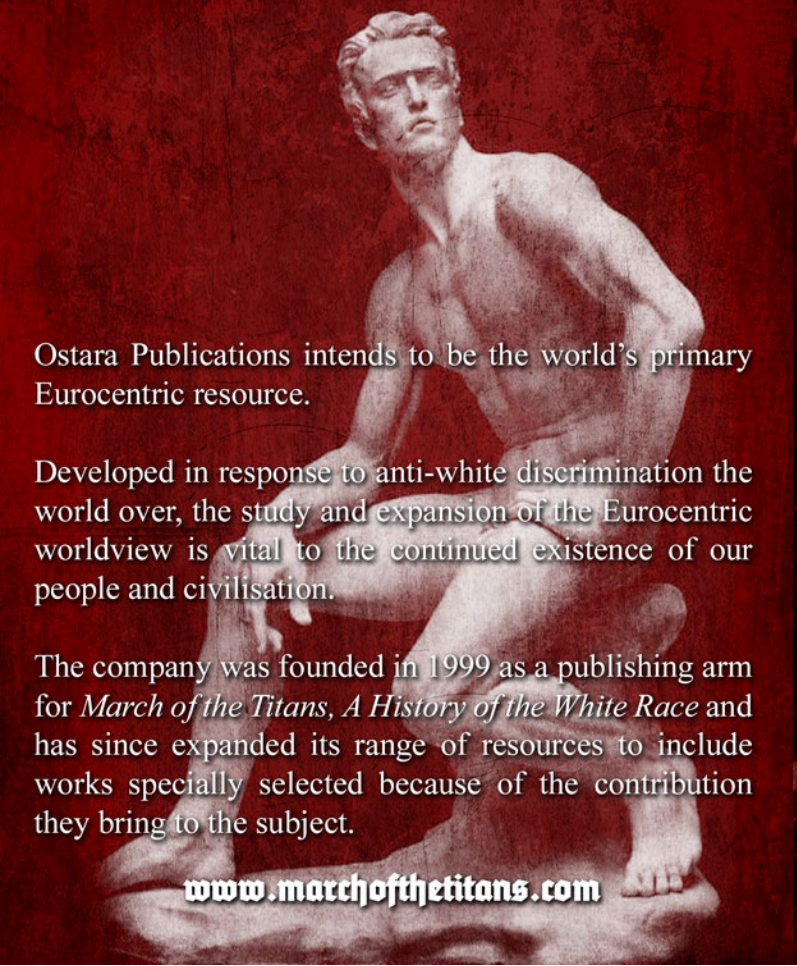

Ostara Publications intends to be the world's primary Eurocentric resource.

Developed in response to anti-white discrimination the world over, the study and expansion of the Eurocentric worldview is vital to the continued existence of our people and civilisation.

The company was founded in 1999 as a publishing arm for *March of the Titans, A History of the White Race* and has since expanded its range of resources to include works specially selected because of the contribution they bring to the subject.

www.marchofthetitans.com

BIBLIJA BIJELOG ČOVJEKA:

LAŽ O ŠEST MILIJUNA

REVOLT

Majstori velike laži. Židovi su spretno koristili tehniku "velike laži" od početka njihovog povijesnog postojanja. U zadnjih 5.000 godina su postali neosporni majstori te tehnike. Religija im je bazirana na njoj, njihovo bogatstvo je bazirano na njoj, zapravo svoju egzistenciju duguju vještini kojom su manipulirali lažima lakovjernom svijetu koji (većinom) ništa nije posumnjao.

Tijekom godina Židovi su proširili milijune laži, neke sa kratkoročnim ciljem a neke su se zadržale tisućama godina. Neke su bile neučinkovite a neke uspješne iznad svih njihovih očekivanja.

Osmislili prijevaru zvanu kršćanstvo. Nesumnjivo, njihova najuspješnija laž svih vremena je kršćanstvo i uvaljivanje tog destruktivnog učenja Rimljanima, njihovim smrtnim neprijateljima. Ta laž je nanijela neprocjenjivu štetu Bijeloj rasi, a virus te zaraze je i danas prisutan u umovima ljudi. Mi ipak želimo proučiti novu današnju izmišljotinu koju su Židovi lansirali sa razornom učinkovitošću, a ta izmišljotina je da su Nijemci davili Židove plinom, palili ih u pećima i na druge načine ubili šest milijuna Židova u Drugom svjetskom ratu.

Laž o šest milijuna. Tako su uspješno propagirali i raširili ovu laž u cijelom svijetu, pomoću svojih sredstava gigantske propagande, da lakovjerna javnost (bez razmišljanja) emocionalno reagira "to mora biti istina, zašto bi ih inače okrivljavali za tako nešto?"

Ali samo malo istraživanja i uzimanja činjenica u obzir, spremno dokazuju koliko je takva optužba zapravo suluda.

Nema dokaza, nema svjedoka. Kao prvo, identično kao kod prijevare o "duhovima na nebu", nema niti jednog dokaza koji podupire optužbe da su Hitler, njemačka vlada ili bilo koji dužnosnici provodili politiku istrebljenja Židova. Iako su Židovi na ovu temu napisali tisuće članaka i tucete knjiga, kada su autore tih knjiga doveli na ispitivanje, priznali su da nisu vidjeli nijednu peć, plinsku komoru niti svjedočili ikakvom činu istrebljenja. Nisu znali reći ime i prezime niti jednog svjedoka koji je možda vidio takvo nešto. A kada bi ih 'pritisnuli', priznali bi da im je to "rekla" mitska osoba, koja je "sada mrtva", ili su "o tome čitali", ili su to čuli od nekoga trećeg. Nijedan nije naveo pravog svjedoka, ni sad, ni u prošlosti.

Nema takvih naredbi, nema takve politike. Unatoč silnim nacističkim dokumentima koji su ostali sačuvani, nijedan od njih nije bio dokument o takvoj naredbi, uputi ili politici kojim se preporuča, naređuje ili predlaže ubijanje Židova, bilo pojedinačno ili masovno. Nakon istraživanja se ustanovilo da je sva literatura o tome temeljena na izjavama da su takve naredbe izdane "verbalno", ili ih se dalo "iščitati između redova" i slične neosnovane optužbe.

Cilj je bio oduzeti Židovima njihovu neizmjernu moć. Činjenica je da ni Hitler ni njemačka vlada ni jedan njezin organ nisu koristili niti objavili takvu politiku. Da su Nijemci shvatili da su Židovi u njihovoj sredini bili uzrok njihovih jada, u to nema sumnje. Htjeli su da odu i njihova politika je bila da im oduzmu moć i potaknu ih da se odsele negdje drugdje. Kada su Nijemci uveli Nuremberške rasne zakone, zabranili su Židovima bilo kakve pozicije u medijima, sveučilištima i školama, vladi, bankarstvu i drugim pozicijama moći kojima su dominirali u prošlosti. To, uz neprijateljski stav Nijemca nakon što su shvatili da su Židovi degenerativni paraziti, su natjerali Židove da napuste tu zemlju i potražene zelenije pašnjake negdje drugdje.

Očistiti svoju naciju. Nijemci su učinili sve što je bilo u njihovoj moći kako bi pomogli i ohrabrili Židove da se odsele. Radovali su se danu (kao što bi i mi trebali) kada će njihova zemlja biti "Judenrein" tj. očišćena od Židova. Pregovarali su sa Velikom Britanijom kako bi im pomogli da se presele u Palestinu koja je tad još uvijek bila (1930-te) pod britanskim mandatom. Britanci nisu baš bili otvoreni za suradnju po tom pitanju, ali se sve veći broj Židova ipak selio u Palestinu na veliku žalost Arapa. Njemačka vlada pod Goeringom je također pokušala pomoći uspostaviti Židovsku domovinu na velikom otoku Madagaskaru nedaleko afričke obale.

Cionistički pokret. O ideji Madagaskara se diskutiralo među Židovima u rastućem cionističkom pokretu. Theodore Hertzl, koji se smatra ocem cionističkog pokreta, predložio je takav plan još 1896. godine. Bila su podvojena mišljenja o Madagaskaru među Židovima, neki su bili za Madagaskar, neki za Palestinu. U svakom slučaju, Nijemci su činili sve što su mogli kako bi pronašli zamjensku domovinu Židovima, iako u kratkom vremenu kojeg su imali na raspolaganju prije rata, nisu uspjeli dokraja provesti ni projekt Madagaskar ni projekt Palestina. Mi namjeravamo oživjeti ideju o Madagaskaru kao idealnoj "domovini" za višak Židova, pošto svi ne stanu u Izrael.

Židovski raj – SAD. Puno veći broj Židova je migrirao u židovski raj – Sjedinjene Države – gdje su njihovi sunarodnjaci već uživali i gdje im je tekao med i mlijeko.

Tvrdnje o Holokaustu su fantastična laž. Ovo su činjenice: bilo je samo 50.000 Židova u Njemačkoj kad je Hitler došao na vlast. Većina njih se odselila u Ameriku prije 1939. Nije bilo više od 3 milijuna Židova na cjelokupnom teritoriju okupiranom od strane Hitlerove vojske tijekom cijelog rata, tako da je, naravno, bilo fizički nemoguće ubiti šest milijuna Židova. Kao što sam već naveo, ne postoji ni jedan dokaz da su Nijemci ikad predložili, smišljali ili provodili takvu politiku istrebljenja.

Židovi su proglasili rat Njemačkoj. Čak i prije nego je rat počeo, židovski vođe su na svjetskoj razini godinama prije proglasili da su Židovi cijelog svijeta u ratu sa Njemačkom i da će iskoristiti svoju ogromnu financijsku, moralnu i političku moć da unište Hitlera i nacističku Njemačku. (To smo pokazali u prethodnom poglavlju.) Glavni među njima je bio Chaim Weizmann, cionistički vođa, koji je to objavio 5. rujna 1939.,a imao je entuzijastičnu potporu Židova cijelog svijeta za tu objavu. Pošto je postala praksa da se za vrijeme rata iz sigurnosnih razloga zatvore svi neprijateljski i subverzivni stranci, tako su Nijemci zatvorili većinu ali ne sve, Židove na njihovom teritoriju. To su i Sjedinjene Države učinile čak i sa Japancima koje su tamo rođeni, samo zbog boje njihove kože i porijekla. To je učinjeno na osnovu mnogo manje provokacije, pošto su Japanci koji su tamo rođeni bili američki i kanadski građani i iskazivali su malo ili nimalo neprijateljskog stava prema zemlji u kojoj su rođeni. Dok su američki Nisei bili lojalni Sjedinjenim Državama, bili su odlučno protjerani sa svojih farmi u Kaliforniji i drugdje, te se i ostali bez svojih farmi nakon što je rat završio.

Židovi su bili opasni neprijateljski stranci. Dakle, Nijemci jesu držali Židove u internističkim kampovima, isto kao što su i Sjedinjene Države i Kanada držali Japance. Sigurno su imali puno više razloga da tako učine, nego Sjedinjene Države i Kanada. To su učinili i sa ostalim strancima i subverzivnim elementima, koje su smatrali opasnima po ratni napor. Jedina razlika je da su Nijemci slali zarobljenike na rad u tvornice, koje su postojale otprije na mjestima gdje su uspostavljeni kampovi, ili u novo izgrađene tvornice unutar kampova. Nijemci, koji su bili iznimno uspješni u ratnoj proizvodnji, kao i svem ostalom, nisu vidjeli razlog zašto bi tolika radna snaga, koja je osim Židova uključivala Poljake, Ukrajince, Čehe i druge, bila besposlena.

Tretirali su ih humano. Ti zarobljenici su imali dobar tretman i bili su dobro hranjeni s obzirom na njemačke sve manje resurse. Često su oni dobivali veće porcije nego sami Nijemci.

Židovske statistike potvrđuju laž. Kao još jedan dokaz u prilog laži o šest milijuna, možemo provjeriti statistike koje su objavili sami Židovi među svojim ljudima. Svjetski Almanah iz 1938. godine navodi da je na svijetu 16.588.259 Židova. Nakon rata New York Times, koji je u vlasništvu Židova, navodi da na svijetu živi minimum 15.600.000 a maksimum 18.700.000 Židova. Prosjek zadnja dva iznosa iz New York Timesa je otprilike 17.100.000. Prema tome nemoguće je po bilo kojoj logici da je ubijeno 6.000.000 Židova, a da su se ponovo vratili u pozitivu u kratkom periodu od osam godina.

Židovi su veliki pobjednici Drugog svjetskog rata. Toliko o statistikama. Postoje i mnoge druge koje bismo mogli navesti i koje bi nas dovele do istog zaključka: brojka od šest milijuna je velika laž. Istina je da je ubijeno mnogo ljudi tijekom rata. Ubijeno je 2.050.000 njemačkih civila u savezničkim zračnim napadima i tijekom prisilnog seljenja stanovništva nakon rata. Ubijeni su čak i neki Židovi. Ali općenito puno su bolje prošli, pretrpjeli su manje žrtava nego ostali sudionici rata, osobito ako uzmemo u uvid da su oni potaknuli taj rat, osmislili ga i započeli. Sigurno je da su njihovi gubitci zanemarivi kad uzmemo u obzir da su oni bili glavni huškači i jedini profiteri tog užasnog rata – u kojem se bijeli brat borio protiv bijelog brata, a sve zbog pohlepe i koristi Židova.

Ako prijevara o šest milijuna nema nikakvog uporišta u činjenicama, javlja se pitanje – zašto bi Židovi promovirali takvu podmuklu i užasnu laž?

Židovi su jako puno profitirali. Odgovor je: Židovi su fino profitirali od te stravične laži, kao i od ostalih laži koje su propagirali.

1. Razvila je svjetsku simpatiju prema Židovima dok je svijet trebao biti (i zahvaljujući Hitleru – djelomično i je) upozoren na opasnu i destruktivnu prirodu ovog svjetskog parazita.

2. Djelovala je kao moralna toljaga i propagandna poluga koja je otvorila vrata ucjeni njemačkog naroda od 12 milijardi dolara za “reparaciju” Izraelu i kao “kompenzaciju” određenim židovskim tužiteljima. Nerazumnost takvih zahtjeva/tužbi se može shvatiti ako to gledamo na način da mnogo njemačkih poreznih obveznika danas, koji se nisu ni rodili

za vrijeme navodnih zločina, moraju otplaćivati "reparaciju" zemlji (Izraelu) koja tada nije ni postojala. Nadalje lista židovskih tužitelja danas, nakon 35 godina, je dosegla fantastičnu brojku od 3.375.000 tužitelja, a bilo je manje od 200.000 Židova u Njemačkoj nakon 1939. godine. Pošto je Židovima bilo tako lako opljačkati Nijemce putem ove takozvane "kompenzacije", broj registriranih tužitelja protiv njemačke vlade se tri puta povećao u zadnjih deset godina. Ništa ne može biti razorniji dokaz ove bestidne laži o šest milijuna, nego što je ovo.

3. Ta laž je bila strašno učinkovita kao propagandna toljaga protiv Bijele rase kao cjeline, sa ciljem sprječavanja očuvanja bijelog rasnog integriteta. Laž o šest milijuna je bila promovirana i napuhana do takvog emocionalnog naboja da, ako Bijela rasa ne popusti crncima po bilo kojem pitanju, stanogradnje, subvencija, prevažanju bijele djece autobusima u crne škole, ili ako se na bilo koji način protivi rasnom miješanju ili integraciji, Židovi ih odmah opale optužbom da su rasisti, te kako su nacisti bili rasisti i kako su ubili šest milijuna Židova itd, itd. U tom trenutku Židovima izlazi pjena na usta i velike krokodilske suze im se počinju slijevati niz obraze. Kad to vidi, naivni bijeli nežidov klekne na pod i popusti zahtjevu Židova, iako podsvjesno zna da ga ovaj laže. To im upali svaki put.

4. Pomoću tog moćnog propagandnog sredstva čiji je cilj smanjivanje bijele rasne lojalnosti, Židovi su dobili mogućnost otvorenog promoviranja rasnog križanja na gigantskoj svjetskoj razini praktički bez protivljenja Bijele rase. Jamajčani, Hindusi i Pakistanci su preplavili područje koje je nekoć bilo Velika Britanija; Turci i ostale obojene rase su preplavili Njemačku, a Meksikanci, crnci, Kubanci, Jamajčani, Kinezi i ostali obojeni olos svijeta pohrlio je u židovsku Meku, Sjedinjenje obojene Države, a Bijela rasa nije makla prstom da ih zaustavi. Ipak, ne želimo biti rasisti poput nacista koji su ubili šest milijuna – itd., te tako naš židovsko-programirani um sklizne na kolosijek koji vodi ravno prema provaliji, a budućnost Bijele rase ide skupa sa njim u tom pravcu.

5. Laž o šest milijuna je bilo moćno oruđe propagande koje je omogućilo Židovima da otmu Palestinu Arapima 1948. i osnuju razbojničku državu Izrael. Zahvaljujući laži o šest milijuna, Židovi su imali podršku i blagoslov zbunjenog svijeta, posebno Amerike preplavljene Židovima.

6. Laž o šest milijuna je imala razarajući učinak posramljivanja i diskreditiranja njemačkog naroda, te neposredno i cijele Bijele rase. Dok bi se Nijemcima trebala odavati počast za njihovu plemenitu borbu kojom su nastojali osloboditi svijet židovske pošasti, moćna i učinkovita mreža židovske propagande je prikazala Nijemce kao negativce u očima lakovjernog svijeta.

7. Okupila je i ujedinila Židove svijeta poput ničeg drugog u zadnjih tisuću godina. Iako većina Židova zna da je to gnusna laž, oni uporno pričaju o njoj između sebe (kao i ostatku svijeta) sve dok ne postanu toliko hipnotizirani tom svojoj laži, da ona zapravo postaje dijelom njihove religije. Na tim ljigavim osnovama Židovi skupljaju ogromne količine novca i osnivaju stotine organizacija. Sve je to u svrhu promicanja Izraela i židovske rase i u cilju promoviranja križanja Bijele rase.

Laž o "Holokaustu" – sredstvo židovske homogenizacije. Ova laž je postala sredstvo homogenizacije modernog Židova, nastavak najstarije laži njihove burne povijesti – one da su Židovi proganjana rasa. To im je učinilo čuda. Bila je razorno učinkovita poput noža sa dvije oštrice. Uništila je sve pokušaje Bijele rase da očuva svoj rasni integritet, ili bilo kakvu vrstu nacionalizma. S druge strane učinila je Židove fanatičnim nacionalistima po pitanju Izraela i fanatičnim rasistima po pitanju Cionizama ili židovske rase. Otvorila im je vrata svih država u koje se žele doseliti, a istovremeno je otvorila ta vrata crncima i obojenim rasama.

Židovi danas snažniji no ikad. Laž o šest milijuna je postala toliko moćna, da ne samo pojedinci već i svjetske vlade strepe pred njom, dok istovremeno Židovi svugdje preuzimaju kontrolu ušutkujući svu opoziciju. Dr. Max Nussbaum, bivši glavni rabin židovske zajednice u Berlinu, se 11. travnja 1953. otvoreno hvalio, "Pozicija koji židovski narod ima danas u svijetu, unatoč velikim gubitcima, je deset puta snažnija nego što je bila prije dvadeset godina."

Polovično je bio u pravu. Nisu pretrpjeli nikakve "velike gubitke", ali su deset puta snažniji nego što su bili prije trenutka kada je Bijela rasa krenula u taj krvavi, bratoubilački holokaust, poznat kao Drugi svjetski rat, kojeg su isprovocirali i izazvali Židovi. Mnogo od te povećane snage su dobili zahvaljujući odvratnoj laži o šest milijuna.

REVOLT

STARI BROJEVI

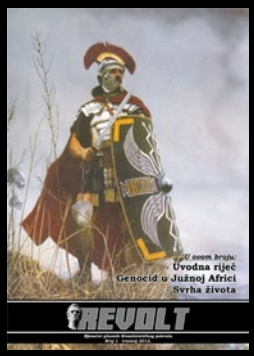

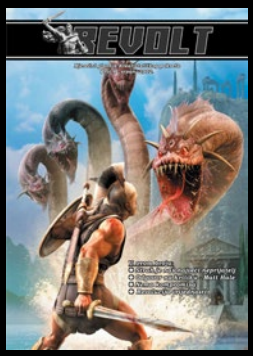

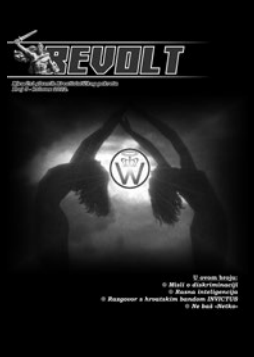

Kreativistički pokret
Hrvatska